

ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยว
ที่พึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๓) และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว
และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วย
มาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว
ที่พึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วยมาตรฐาน
การประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวที่พึงปฏิบัติต่อ
นักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนค่าตอบแทน
หรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๖๒

หมวด ๑

มาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๔ ให้กำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานที่ประกอบการที่แน่นอน โดยมีหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง
สถานที่ที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(๒) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีโทรศัพท์หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารไว้ประจำ
สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(๓) พาหนะที่ใช้ในการนำเที่ยวและผู้ควบคุมพาหนะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ
ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๔) เก็บเอกสารโฆษณารายการนำเที่ยวตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๖ และใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) ไว้เป็นหลักฐานเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดการนำเที่ยวตามโฆษณาหรือสิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ตามใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) ดังกล่าว

(๕) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีหลักฐานเกี่ยวกับการให้บริการนำเที่ยวให้ไว้กับนักท่องเที่ยว

(๖) ผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือกรรมการผู้จัดการจะต้องไม่ให้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นดำเนินกิจการธุรกิจนำเที่ยวของตน

(๗) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องไม่หาประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมจากนักท่องเที่ยว เช่น ค่าบำเหน็จการขอรับการสนับสนุนและรับการอุปถัมภ์ด้านพาหนะ และอื่น ๆ จากผู้ขายสินค้าที่ระลึก ร้านค้าอัญมณีหรือผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเนื่องโดยตอบแทนด้วยการนำนักท่องเที่ยวไปซื้อสินค้าหรือบริการจากร้านดังกล่าว ถ้าเป็นการกระทำไปโดยทราบว่าสินค้า หรือบริการนั้นมีราคาสูงผิดปกติ หรือหลอกลวงเพื่อให้ได้รับส่วนแบ่งรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการดังกล่าว หรือโดยบังคับหรือขู่เข็ญนักท่องเที่ยว

(๘) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจ่ายค่าตอบแทนตามปกติ หรือคืนเงินค่าใช้จ่ายที่มีมัคคุเทศก์ต้องสำรองจ่ายไปก่อนในกรณีฉุกเฉิน และจำเป็น เพื่อการจัดนำเที่ยวให้กับมัคคุเทศก์ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่สิ้นสุดการนำเที่ยว

(๙) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องไม่ดำเนินการประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือส่งเสริมสนับสนุน หรือมีส่วนรู้เห็นให้มีการกระทำ ดังต่อไปนี้

(ก) การกระทำผิดกฎหมาย เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการทำลายสิ่งแวดล้อมโบราณสถานหรือโบราณวัตถุ การทารุณสัตว์ การค้าแรงงานข้ามชาติ การค้าประเวณีหรือกิจกรรมทางเพศและยาเสพติด การกระทำผิดเกี่ยวกับงาช้าง รวมถึงสัตว์ป่าและพืชป่าต่าง ๆ ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เป็นต้น

(ข) การกระทำที่ขัดมนุษยธรรม

(ค) การกระทำอื่นใดที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทย

(๑๐) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) และส่งให้นายทะเบียนเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานทุกครั้งก่อนการนำเที่ยว

(๑๑) ในการจัดบริการหรือการอำนวยความสะดวกที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว พึงต้องจัดให้นักท่องเที่ยวตามรายการนำเที่ยวผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ต้องระมัดระวังตรวจสอบว่าผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับรายการนำเที่ยวว่าได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

ข้อ ๕ ใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) ต้องใช้ภาษาไทย โดยจะมีภาษาต่างประเทศกำกับไว้หรือไม่ก็ได้

การจัดให้มีและการส่งใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สามารถดำเนินการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ให้ส่ง ณ สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคสอง รวมทั้งแบบใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) ให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางกำหนด

หมวด ๒

มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท ความประพฤติ
และการตรวจสอบสุขภาพของมัคคุเทศก์

ข้อ ๖ มัคคุเทศก์ต้องไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศ และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) อธิบายหรือบอกกล่าวเรื่องราวแก่นักท่องเที่ยว อันจะนำมาซึ่งความไม่ถูกต้องและเสื่อมเสียแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมทั้งภาพพจน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ

(๒) ไม่รับผิดชอบงานในหน้าที่ของมัคคุเทศก์ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของนักท่องเที่ยวตามข้อตกลงเกี่ยวกับรายการนำเที่ยวเป็นสำคัญ หรือละทิ้งหน้าที่การงาน

(๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ หรือกระทำการใดเพื่อให้นักท่องเที่ยวอยู่ในสภาพที่ต้องปฏิบัติตามโดยไม่สมัครใจ

(๔) ปฏิบัติตนอันเป็นการฝ่าฝืนศีลธรรม ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของประเทศไทย หรือกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง รวมทั้ง อธิบายให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติเช่นเดียวกัน

ข้อ ๗ มัคคุเทศก์ต้องส่งผลการตรวจสอบสุขภาพแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ เว้นแต่ ไม่สามารถจัดหาหรือส่งผลการตรวจสอบได้ในขณะนั้นด้วยเหตุอยู่ระหว่างการนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยว ให้มัคคุเทศก์นั้นส่งผลการตรวจสอบภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นสุดการนำเที่ยว

ข้อ ๘ มัคคุเทศก์ต้องไม่กระทำการใดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือนักท่องเที่ยว

ข้อ ๙ มัคคุเทศก์ต้องแต่งกายสุภาพตามกาลเทศะ

ข้อ ๑๐ มัคคุเทศก์ต้องมีใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) เพื่อแสดงให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบในขณะปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) จะแสดงในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ข้อ ๑๑ มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติหน้าที่ตรงต่อเวลาในการนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวตามข้อตกลงที่ได้กระทำไว้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีบุคคลได้รับเงินอุดหนุนจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มีบุคคลต้องการเงินดังกล่าวภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สิ้นสุดการนำเที่ยว

ข้อ ๑๓ ให้นำข้อ ๔ (๙) มาบังคับใช้กับมีบุคคลโดยอนุโลม

หมวด ๓

มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท
และความประพฤติของผู้นำเที่ยว

ข้อ ๑๔ ผู้นำเที่ยวต้องไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) อธิบายหรือบอกกล่าวเรื่องราวแก่นักท่องเที่ยว อันจะนำมาซึ่งความไม่ถูกต้องและเสื่อมเสียแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมทั้งภาพพจน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ

(๒) ไม่รับผิดชอบในหน้าที่ของผู้นำเที่ยว ซึ่งจะต้งคำนึงถึงประโยชน์ของนักท่องเที่ยวตามข้อตกลงเกี่ยวกับรายการนำเที่ยวเป็นสำคัญ หรือละทิ้งหน้าที่การงาน

(๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ หรือกระทำการใดเพื่อให้นักท่องเที่ยวอยู่ในสภาพที่ต้องปฏิบัติตามโดยไม่สมัครใจ

(๔) ปฏิบัติตนอันเป็นการฝ่าฝืนศีลธรรม ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นหรือประเทศไทย หรือกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง รวมทั้งอธิบายให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติเช่นกัน

ข้อ ๑๕ ผู้นำเที่ยวต้องปฏิบัติหน้าที่ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและจะดำเนินการใดให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมิได้

ข้อ ๑๖ ให้นำข้อ ๔ (๙) และข้อ ๙ มาใช้บังคับกับผู้นำเที่ยวโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ผู้นำเที่ยวต้องปฏิบัติหน้าที่ตรงต่อเวลาในการนำเที่ยว

หมวด ๔

ค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มีบุคคลและผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับ
จากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๑๘ ให้มีบุคคลทั่วไป มีบุคคลเฉพาะภูมิภาค และผู้นำเที่ยว ได้รับค่าตอบแทนไม่ต่ำกว่าหนึ่งพันบาท ต่อวันการนำเที่ยว

ให้มีบุคคลท้องถิ่นได้รับค่าตอบแทนต่อวันการนำเที่ยวตามข้อตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๙ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือดำเนินการไปแล้วตามระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวที่พึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๐ ให้มัคคุเทศก์เฉพาะตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้รับค่าตอบแทนต่อวันการนำเที่ยวตามข้อตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

โชติ ตราชู

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์